

Hænderne, end de fik, da de endnu handlede med England. Thi hvor længe vilde dette kunne vare med det stærke Fald i Landbrugsproduktionen, som vi er ude for? Havde man i Tide sat en vel organiseret Produktion af hjemmeavlede Fodermidler og Olieplanter i Gang, havde Situationen i Dag været mindre alvorlig. Det havde i saa Henseende hverken manglet paa Advarsler eller Forslag, men først nu i Efter-aaret saa man rundt omkring paa Landet, hvordan man var i Færd med at støbe Ensilagebeholdere, som burde være støbt for en Aarrække siden. For smaa-handlende, Tjenestemænd og Funktionærer var Vanskelighederne ikke mindre end for Arbejdere og Landboere. De kunde ikke vente højere Indtægter, men kun en Stigning af *Skatterne*, som i Forvejen tyngede haardt paa deres Budgetter. Regeringen syntes ikke at kende andet Middel mod Uvirksomheden og Erhvervs-vanskelighederne end Udskrivning af nye Skatter og Afgifter, der skulde anvendes som Tilskud til de forskellige truede Erhvervsomraader. I Tilslutning hertil gjorde Taleren gældende, at Statsbudgettet indeholdt adskillige upaakrævede Udgiftsposter; som Eksempler herpaa anførtes Bevillingerne til Forfatteren Martin Andersen Nexø, den interparlamentariske Union, den danske interparlamentariske Gruppe og en Fortidslevning som Voldgiftsbureauet i Haag. Dette var der saa meget mere Grund til at fremhæve, som Regeringen havde afslaaet en Anmodning om at stille et efter Forholdene lille Beløb til Raadighed for at give »Frikorps Danmark« Mulighed for at faa den fornødne Uddannelse herhjemme i Stedet for i Udlandet. Over for det Tilskud, der gives til forhen-værende Rigsdagsmænd eller deres Enker, savnede Taleren et Forslag om Hjælp til de Landsmænd og deres paarørende, der i Dag staar i aktiv Vaabenkamp mod Verdensbolsjevismen, og som allerede havde føjet et nyt Blad til Danmarks gamle Vaabenære. Videre kritiseredes det, at Regeringen ikke havde indset Betydningen af at støtte Erhvervslivet ved dertil egnede Beskatningsmetoder, derunder Lempelser ved Anskaffelsen af nye Produktionsmidler, samt ved en Rentenedsættelse. Regeringen havde i den sidste Tid haft alle Betingelser for at gennemføre en almindelig *Konvertering*, idet den effektive Obligationsrente efterhaanden var lavere end under Konverteringsfiaskoen i 1934, men en saadan Udvikling var blevet saboteret ved, at Nationalbanken ikke havde støttet Rentesaenkningen paa Kapitalmarkedet. Den nuværende Regering syntes i det hele taget ikke at kunne gennemføre de Love, der skal til for at sikre vort Lands materielle, for slet ikke at tale om dets nationalt uafhængige Eksistens i Fremtiden. Regeringen kunde ganske vist lade Telefoner aflytte, lade Breve aabne og fotokopiere, men den